

Bakgrund: Arbete på skadeplats utgör en säkerhetsrisk för ambulanspersonal. En grundläggande säkerhetsprincip för arbete på skadeplats är att använda, den av sin organisation, föreskrivna skyddsutrustning. Ambulanssjukvården har utarbetat rutiner kring de varselkläder och personlig utrustning som ska finnas och användas inom verksamheten. Det är både en rättighet och en skyldighet att som ambulanspersonal använda sig av den skyddsutrustning som finns för att förbättra en redan utsatt arbetsmiljö. Samtidigt har studier visat på brister i användning av skyddsutrustning vid inträffade olyckor. Syfte: Syftet med studien var att kartlägga ambulanspersonalens användning, samt inställning till den skyddsutrustning som fanns vid arbete på skadeplats. Metod: Studien har en kvalitativ och kvantitativ ansats och genomfördes som en enkätstudie bland samtlig ambulanspersonal i länet. Totalt var det 83 personer som besvarade enkäten. Tillstånd för genomförandet söktes hos verksamhetschef. Studien genomfördes som en semistrukturerad enkätstudie med frågor som kunde ge statistiska och mätbara resultat. För att få en uppfattning om vad som avgjorde om utrustningen användes eller inte gavs respondenterna även utrymme att själva beskriva hur, vad och varför skyddsutrustningen användes och tolkades sedan utifrån dess kontext och sammanhang. Resultat: Egen bedömning av olyckans typ och omfattning avgjorde hur skyddskläderna användes. Vid uppenbar risk för kontamination eller vassa föremål tenderade fler att tänka på sin säkerhet. Om risken bedömdes liten ledde det till att skyddskläderna inte användes. Osäkerhet och oenighet på stationen kring vad som var tillåtet som skyddsutrustning, samt även traditioner på stationen, tycktes vara en annan orsak. Flera respondenter menade att det "slarvades" med skyddsutrustning och att det till viss del beror på bristande rutiner. Vid mörker och kyla tenderade varselkläderna att användas mer frekvent. Slutsats: Att ambulanspersonal anpassar klädse